Diumenge 4 (C) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 4,21-30): En aquell temps, Jesús, en la sinagoga de Natzaret, començà dient-los: «Avui es compleix aquesta escriptura que acabeu d'escoltar» (...). I deien: «¿No és el fill de Josep, aquest?». Ell els digué: «Ben segur que m'aplicareu aquella dita: 'Metge, cura't a tu mateix!'. Tot el que hem sentit a dir que feies a Cafarnaüm, fes-ho també aquí al teu poble». I afegí: «Us asseguro que cap profeta no és ben rebut al seu poble (...)». En sentir això, tots els qui eren a la sinagoga es van omplir d'indignació; es van aixecar, el van empènyer fora del poble (...).

L'home Jesús de Natzaret és la "transparència" de Déu

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vatició)

Avui, enfront l'estupor dels seus conciutadans, que s'escandalitzen, hi correspon l'astorament de Jesús. Malgrat saber que cap profeta és ben rebut a la seva pàtria, nogensmenys, l'encegament del cor de la seva gent li resulta obscura, impenetrable: per què no s'obren a la bondat de Déu, que va voler compartir la nostra humanitat?

L'home Jesús de Natzaret és la "transparència" de Déu; en Ell Déu hi habita plenament. I mentre nosaltres sempre cerquem altres signes, altres prodigis, no ens assabentem que el veritable Signe és Ell, Déu fet carn: tot l'amor de Déu contingut en un cor humà.

—Qui vertaderament entengué aquesta realitat és la Verge Maria, benaurada perquè cregué. Maria no s'escandalitzà del seu Fill: la seva admiració per Ell és plena de fe, plena d'amor i d'alegria, en veure'l tan humà i, alhora, tan diví. Així, doncs, aprenguem d'ella, la nostra Mare en la fe, a reconèixer en la humanitat del Crist la revelació perfecta de Déu.